

de la Informació. Ara dono classes, conferències o seminaris d'una manera esporàdica. Per últim escric articles, col·laboro amb diverses revistes, enciclopèdies ... He dirigit col·leccions de llibres, n'he publicat algun. Es a dir tot un treball de teoria, de crítica, d'historeografia de la fotografia.

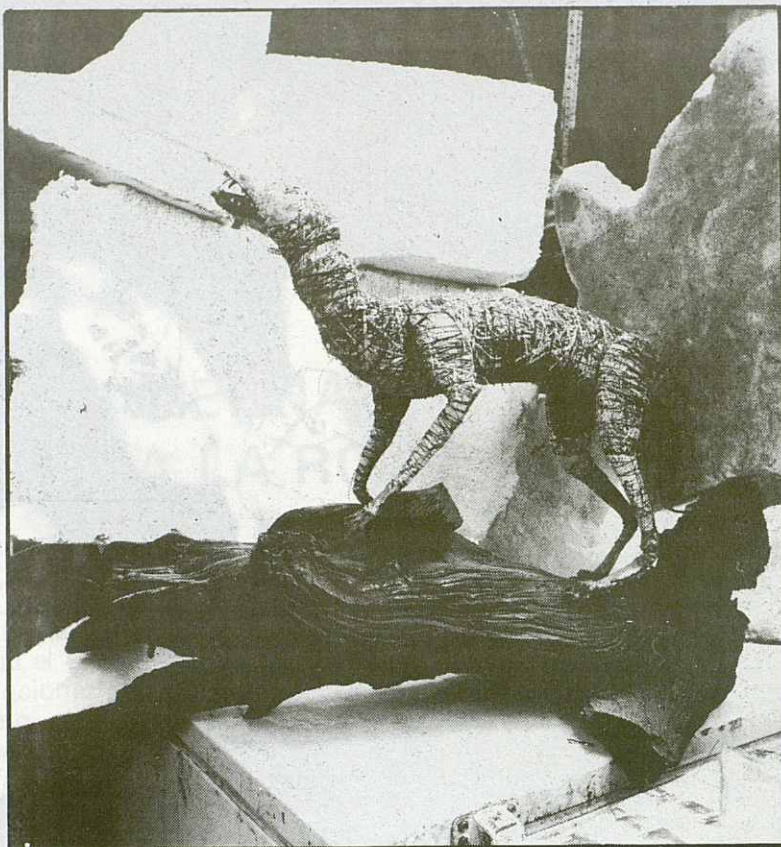
Com ens descriuries la teva obra?

Hi ha hagut una preocupació, que ha estat sempre molt evident i que ha donat lloc a diferents maneres de ser presentada, però a mi em sembla que hi ha una coherència al llarg del que he fet.

La fotografia tradicionalment és un mitjà realista, és a dir hi ha la pretensió que la càmera restitueix la realitat com un mirall. Per a mi això no és més que un convencionalisme cultural, absolutament fals. La meua fotografia ha intentat mostrar que la fotografia és pura ficció i que són només aquests marcs culturals els que fan que aquesta fotografia sigui interpretada com a realista. Concretament la meua fotografia ha intentat ensenyar que el producte de la càmera és tan interpretació subjectiva com ho pugui ser una obra literària.

Com ha anat evolucionant la teua obra?

Vaig començar fent fotomontatge, és a dir, manipulava els suports tècnics, per demostrar que la fotografia no era esclava d'una realitat imposada i poc a poc he anat a buscar unes formes més subtils. Ara el que faig no és tant manipular el suport, la imatge, sinó manipular el mateix objecte, és a dir, el que vaig a fotografiar ho preparo abans, de manera que hi ha també un engany, però és molt més amagat; hi ha també una confrontació amb l'espectador i requereix un esforç molt més elevat per part del qui mira la imatge. En aquests moments m'interessa molt la manipulació del mitjà de difusió de la fotografia, m'interessa

Una altra mostra del bon art fotogràfic de JOAN FONTCUBERTA.

com la fotografia arriba al públic, a través de la reproducció fotomecànica, dels llibres, dels diaris, etc.

En aquest moment en què treballes?

Estic treballant en una sèrie que en dic "Frotage" basada en la tècnica pictòrica, que consisteix no tant en dibuixar un objecte, sinó en posar el paper sobre l'objecte i amb un llapis de carbó fregar de manera que quedi representat. El que estic fent ara és, per exemple agafar un cactus, una pedra, la meua barba sense afeitar, etc. fer la fotografia i quan el negatiu encara està humit, el frego amb l'objecte de manera que el negatiu queda ratllat. Així és barrejant dos sistemes

de representació: per una part la llum i per l'altra la cosa tàctil.

Quin tipus de fotografia t'agrada o t'interessa?

En aquest moment m'interessen moltes coses; en tant que historiador m'interessa molt el passat i els mestres de la fotografia i evidentment m'interessen els marcs de referència actuals, els fotògrafs que estan fent que la meua obra s'inserti en una estructura i no quedi aïllada. També molta obra de molts fotògrafs contemporanis i diria que inclús m'influencien i m'agrada que em passi, no rebutjo les influències perquè penso precisament que és aquest enriquiment recíproc el que pot fer que la creació